THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 1 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department. SEPTEMBER, 1936

"GET DOWN TO BUSINESS!"

Dr. Charles L. Feinberg

Frankly, if I, as a Jew, were asked my candid opinion as to what our dear people need for their best good and welfare, I should undoubtedly say, "Get down to business!" I know you might reply, "But we Jews are at our business. We have some of the greatest commercial and business enterprises on earth. The world of trade and business feels daily the impact of Jewish industry, diligence, and foresight." "True," I would answer, "but we ought to get down to our business." Then you might talk long and earnestly of the great contribution our people are making to the fields of science, art, music, invention, education, and literature. Indeed, in these fields they are among the foremost and in some instances without equals. To all this I would continue to say that we Jews ought to get down to our own business.

WHAT IS OUR BUSINESS?

Then, since you would be keen to sense the point, you would ask what my conception is of our people's business. To this I immediately reply that our main concern is with none of the fields already mentioned, but with the spirits and souls of men. The spiritual welfare of all mankind is Israel's business. And for my authority I have no one less than the infinitely blessed God of Israel Himself. He has said so, and in unmistakable terms. To make clear my contention, let us turn in God's Word to a small book of forty eight verses called the "Book of Jonah." Probably you are smiling that I should turn to a book so contested and supposedly discredited, but let the book bear its own testimony. Then see if it does not contain the key to the Jewish secret.

Jonah was a prophet in Israel chosen by the will of God as were all the true prophets of the Old Testament. To this prophet one day came the word of God very clearly that he should go to a Gentile nation and preach God's message to them, "Repent." This prophet, in a manner wholly unbecoming his high and worthy calling, immediately fled from God, setting sail for Tarshish instead of Nineveh, where he was commissioned to preach. But Jonah soon found out that, even though God's human messengers may sometimes refuse to do His will, the elements and all nature conform to His bidding. The prophet, in order to still the unbridled storm, was cast into the middle of the waves. After a period of severe testing, in which he was miraculously preserved in a huge fish, the prophet yielded to the will of God, went to the Gentile nation, and was successful there in proclaiming God's message.

THE JEW THE WORLD'S JONAH

Did it ever occur to you, dear Jewish reader, that Jonah and his life are a picture on a small scale of our people Israel? Notice how closely the pictures tally. Israel, like Jonah, was chosen of God to be His witness to the nations of the earth. God says through the mouth of His prophet Isaiah,

> "Ye are my witnesses, saith Jehovah, and my servant whom I have chosen; that ye may know and believe me, and understand that I am he: before me there was no God formed, neither shall there be after me. I, even I, am Jehovah; and beside me there is no saviour. I have declared, and I have saved, and I have showed; and there was no strange god among you: therefore ye are my witnesses saith Jehovah that I am God." (Isa. 43:10-12.)

Abraham understood that God chose him to be a witness to the idolatrous nations of his time. Later when Jacob went down into Egypt and remained, the nation that was formed there in the fiery furnace of affliction had its opportunity to witness to the greatness of our God to the heathen Egyptians. After God had delivered Israel from the yoke of Egyptian bondage, had led them through the wilderness under Moses, and had brought them into the land of Palestine under Joshua, He definitely warned them to keep themselves separated from the idolatrous nations that still dwelt about them, since Israel had not obeyed Him already in conquering the nations entirely. How Israel disobeyed God is clearly seen in the Book of Judges. Instead of Israel bringing God's message to the pagan nations, she was drawn to follow in the wicked practices of these nations. The books of the Old Testament prophets, as well as the books of history, tell the sad story of Israel's continual failure to be God's witnesses. They were not at their God-appointed business. Like Jonah, they were on a venture of their own.

OUR NATION SCATTERED

Because of their continued disobedience to God, in the year 70 A.D., He scattered Israel broadcast over the face of the whole earth. What a marvellous opportunity this was (and still is) to accomplish her God-given mission! But Israel, preserved among the nations as Jonah was in the sea fish, has not yet turned to her own task. When will she actually get down to business? Yea, rather, when will you, dear Jewish reader, get down to your business so that God may have in you a true witness for Him to the nations of the world?

But to be God's witness there must be a certain preparation. One must have all of God's message. God has completed for us what He promised in the Old Testament prophets; that is, He has sent us our Messiah who has become our sin-offering, our "korban chatos." God asks you to receive Him by simple trust as the One who has put away your sin forever from before the infinitely holy eyes of our righteous God. Then you will be fulfilling the business to which God has commissioned you. You will bear witness to all nations that our God is holy and has provided blessing for all men in His blessed Messiah, the Lord Jesus Christ. What I say to you, I say to all: "Get down to business!"

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonweal'h Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBAY, Missionary

Paris, France
123 Du Maine Ave
Rev. HENRI VINCENT

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.

AN OPEN LETTER TO A RABBI

By Rev. L. Abramovitch

(We omit the name of the Rabbi to whom this letter was written, as we do not wish to embarrass him.)

PART III

Continued from our July - August issue 1936

4. You say: "Practically every Christian teacher with any claim to Christian scholarship has come around to our Jewish view of Hebrew prophecy."

It is difficult to understand this statement, because you have not defined your meaning of the phrase "our Jewish view." If you mean by this, the Jewish orthodox view, which is represented by the Targums Onkelos and Jonathan, the Talmud, the Midrashim, the Yalkuts, as well as most of the ancient and the later commentaries of the Old Testament, then you know as well as I that the pronoun "our," is quite out of place, because, as a matter of fact, orthodox Christians of the highest scholarship are largely in agreement with Jewish orthodox authorities on Old Testament Messianic Hebrew prophecy. There are, of course, some so called Christian scholars, who deny the Divine Inspiration of Holy Writ, and the miraculous events contained in its records, and reduce much of its historicity to mere old women's fables, the same as you were reported in the "Hebrew Standard" of July 5th, 1929, to have done when you told a couple of Bar Mitzvahs in a sermon in the synagogue, that the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night, described in Numbers 9:15-23, "can be accepted, without disrespect to the Scripture, as alluding to the cloud of wood smoke which arose from the altar, and which glowed at night with the reflection of the fire upon the altar, which all through the wanderings, was not allowed to go out (Lev. 6:9)" !

CHRISTIANS BELIEVE THE BIBLE

Now, although you said that it was "The traditionalistic explanation," I must inform you that your statement was not true and that the contrary is the fact. I begrudge space, but shall give only a few of the leading Jewish authorities which hold to the literal Bible statements as one of the great miracles which the Lord wrought for the benefit of His chosen ones: TARGUM ONKELOS, TARGUM JONATHAN, BERESHITH RABBA, YALKUT SHIMEONI, RASHI, EBEN EZRA, RAMBAN, SePHOURENU, BAAL HaTURIM. These, and scores of other traditionalists, studied the Word of God and learned that the cloud by day and the fire by night were given by God even before the third day after they left Egypt, and before ever they reached the Red Sea. The altar and the continual fire upon it was not started until sometime after their Mount Sinai experience. Exodus 13:21, 22, records this wonderful and gracious miracle, even before they reached the Red Sea. You, however, boldly introduce the suggestion that there was no miracle at all! It might have been the wood smoke from off the altar! Ergo; the statement of Exodus 13:21,22 is a fable, and therefore not true! Hence I must conclude that the phrase "our Jewish view" means those views which you hold personally. Those Christian "scholars," therefore, that have come round to your view of Hebrew prophecy, are heterodox, materialistic, pseudo-Christians who try to make the Bible agree with their materialistical philosophies.

But I believe with a perfect faith that all the words of the prophets, including the whole Old Testament, were given by the Holy Spirit of God; also that the recorded Divine operations throughout the Old Testament history, including that of the pillars of cloud and of fire were definitely miraculous Divine interpositions. Anyone playing fast and loose with the Holy Scriptures, be he Rabbi, Clergyman, or Priest, is guilty of even more than sacrilege; because, like Jeroboam, son of Nebat, he not only sins himself, but he causes others also to sin. This is the lament of Isaiah 43:27, "Thy first father hath sinned, and thy interpreters (Umlitzecho) have transgressed against me."

JESUS WAS NOT MERELY MAN.

5. You accuse me of springing an attack upon my former coreligionists for their refusal to accept a man as a redeeming God. This is untrue, lock, stock, and barrel—verbatim et literatim.

So far from my attacking my Jewish nation, whom I love more than myself, I appealed to them to re-examine the trial, condemnation, and crucifixion of our Lord Jesus the Messiah. "The sooner, the better for my nation," I said. There was no "attack" in this, as any reasonable man can see. It was you who made an attack upon me, on a false pretext.

In my appeal, I quoted the warning of Jeremiah concerning the "time of Jacob's trouble," which is awaiting those who remain unconverted and un-atoned for before this prophecy comes to pass. Here is the full text of it:

> "These are the words which Jehovah spake concerning Israel and concerning Judah. For thus saith Jehovah: We have heard a voice of trembling, of fear and not of peace. Ask ye now and see whether a man doth travail with child? Wherefore do I see every man with his hands on his loins, as a woman in travail, and all faces are turned into paleness? Alas! for that day is great so that none is like it: it is even the time of Jacob's trouble. But out of it he shall be saved", Jeremiah 30:4-7.

This gives a complete prophetic picture of a future experience of our nation before they shall be saved with an everlasting salvation (Isa. 45:17). The promise in the final sentence, "But out of it he shall be saved," is explained in verse 9 of the chapter. It will be after their conversion, when "They shall serve Jehovah their God and David their King, whom I will raise up unto them." Which means that they will then have accepted the Messiah, giving Him their faithful allegiance, and will serve Him as they serve Jehovah. Before then, however, there is "The time of Jacob's trouble" to be experienced by the nation.

EVENTUALLY WE MUST. WHY NOT NOW?

This is supported by the Prophet Zechariah, who was given the Holy Spirit's message, explaining how the nation, or what would be left of them just then, would come to accept the Messiah Whom they had rejected hitherto. In Zech. 12; 10, Jehovah speaking by the prophet, says: "I shall pour out upon the house of David and the inhabitants of Jerusalem a spirit of grace and supplications, and they shall look unto Me Whom they have pierced (i.e., Whom they caused to be crucified) and shall mourn for Him," etc. They will then recognize Him as the Messiah, the Son of David; they will mourn and repent sincerely, and accept Him with all their heart. Then will they "be saved out of it," i.e., from the horrors of the time of Jacob's trouble. That all of this is as I explained, you can further see by the fact that the Prophet, after referring in verse 9 of Jeremiah 30 to the time when they will give their worship to Jehovah their God and David their King (which, according to all leading Jewish authorities, is understood to mean the Messiah), follows on in verse 10, with the words, "Therefore, fear thou not, O My servant Jacob, said Jehovah; neither be dismayed, O Israel: for lo, I will save thee from afar, and thy seed from the land of their captivity; and Jacob shall return, and shall be in rest, and be quiet, and none shall make him afraid."

THE TIME IS SHORT

As we know not how soon that time will come, and from all appearances it does not seem very far away, I appealed and now appeal again to you and to all my Jewish brethren, in the language of Job 22:21: "Acquaint thyself with Him and be at peace; thereby good shall come unto thee." Because those who are converted to God through the Messiah before that "Terrible day of Jehovah" (Joel 2:11, 31) shall escape all the horrors that are to come to unrepentant Israel.

(To be continued)

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

אכזריות'דיגער מלך נבוכדנצר, האָט געטאָן מיט אידען אין ירושלים, זיינע חילות זענען אונז בעפאַלען אַזוי ווי ווילדע חיות, הרג'ענדיג אסאך אידען און נאָכדעם ווי זיי האָבען חרוב געמאַכט אונזער בית המקדש האָבען זיי די איבערגעבליבענע אידען פאַרטריבען נאָך בבל.

מיר ווילען אייך ליעבע לעזער צוערשט בעקאַנט מאַכען מיט דער דאַמאָלסדיגער גרויסער מאַכט, שטאַרקייט און רייכקייט פון בבל. דער גריכיש היסטאָריקער "הערראַדאָטוס" — וואָס ווערט אויך אָנגערופען דער פאָטער פון היסטאָריע" — ערצעהלט אונז אין זיין בעשרייבונג וועגען בבל פאָלגענדע פאַקטען:

באַזוכענדיג די שטאָדט בבל האָט ער מיט אייגענע אויגען געזעהן די פעסטונג ארום די שטאָדט וועלכע איז געוועזן 300 פוס הויך און 75 פוס די ברייט, אַז 6 וועגען געשפּאַנט פון אָקסען האָבען געקאָנט פאָהרען אויף די פעסטונג זייט ביי זייט. און דער טעמפּעל וואָס ער האָט דאָרט באַזוכט — וואָס איז געווען אויפגעבויעט לכבוד זייער אָבגאָט (געץ) "בעלוס"—איז געווען 600 פוס הויך און האָט ענטהאַלטען פערשידענע רייכע אייגענאַרטיגקייטען. דער דיספּאָט נבוכדנצר האָט אויך אויפגעבויעט קינסטליכע גערטנער וואָס זענען געהאַנגען אין דער לופט. זיין אייגענער פּאַלאַץ איז געווען גאָר אַן אויסנאַהם, ער איז געווען 8 מייל אין אומקרייז. ער האָט אויפגעבויעט אַן אָזיערע (אַזאַ ארט ים) וואָס האָט ענטהאַלטען 100 מייל אין אומקרייז פון וועלכע די קליינסטע טיפקייט איז געווען 35 פוס, אין פראָנט פון באַריהמטען שטראָום אפרת האָט ער געלאָזט אויפבויען אַ שוצוואַנד, אַז דער שטראָום זאָל נישט פערפלייצען אי די שטאָדט און אי דאָס לאַנד.

מאַנגעל אין פּלאַץ ערלויבט אונז נישט אויסצורעכענען אַלע אַנדערע זאָנדערבאַרקייטען וואָס ער האָט געלאָזט אויפבויען אין בבל, אָבער פון די זאַכען וואָס מיר האָבען דאָ באַשריבען קאָן מען זיך שוין פאָרשטעלען וואָסאַראַ הערליכע שטאָדט בבל איז געווען. דערפאַר האָט מען די' שטאָדט טאַקע גערופען "צבי ממלכות" (ישעיה י"ג) די הערליכקייט פון קעניגרייכען. און אין ישעיה מ"ז, 5 ווערט די שטאָדט אָנגערופען "גברת ממלכות", וואָס מיינט די הערענטע פון קעניגרייכען. ווי אויך אין ישעיה י"ד ווערט זי אָנגערופען "מדהבה", די גאָלדענע שטאָדט.

דער הערראַדאָטוס ערצעהלט ווייטער וויאַזוי "כורש" האָט איינגענומען די שטאָדט בבל (די נבואה וועגען כורש געפינט זיך אין ישעיה מ"ה) אין בבל איז געווען אַ קאַנאַל דורך וועלכען מ'האָט באַצויגען וואַסער צו דער אָזיערע. דער קאַנאַל איז געווען געגראָבען אונטער דער גרויסער פעסטונג וואָס האָט ארומגענומען די שטאָדט און איז דורכגעגאַנגען אָן ערך האַלב פון דער שטאָדט ביז דאָס וואַסער האָט זיך אריינגעגאָסען אין דער אָזיערע.

איז אָבער כורש געקומען מיט אַ מחנה סאָלדאַטען פון פערזיען און האָט אויסגעגראָבען אַ לאַנגען שטח גרונד און האָט דאָרט־אריין אָבגעצויגען דאָס וואַסער פון דעם קאַנאַל. אַזוינאָך איז דאָס וואַסער פון קאַנאַל וואָס נבוכדנצר האָט געבויעט כמעט גענצליך אָבגעצויגען געוואָרען און די סאָלדאַטען פון כורש זענען דורכ'ן וואַסערלויזען קאַנאַל, אריין אין דער שטאָדט און האָבען געפאַנגען דעם קעניג בלשצר, און כורש איז פּלוצליך געוואָרען דער קעניג פון בבל.

די וואונדערבאַרסטע זאַך איז, אַז קאַרגע 200 יאָהר איידער דאָס איז געשעהן האָט ישעיה הנביא שוין געהאַט נבואות געזאָגט איבער דעם אַלעם, נאָך בעפאָר עס איז געווען אין דער וועלט דער נאָמען כורש. ווען דניאל האָט צו יענער צייט געוויזען און פאָרגעלייגט אָט די נבואה פון ישעיה הנביא צו כורש'ן, האָט כורש פשוט געשטוינט און האָט באַלד ארויסגעגעבען אַ באַפעהל אַז אידען זאָלען צוריק געהן אין זייער לאַנד און האָט געהייסען אַז די גוים פון בבל זאָלען זיי העלפען מיט גאָלד און זילבער אויף זייער אומקעהר צו זייער היים (עזרא א).

כורש האָט אויך ארויסגענומען די כלי קודש פון געצען־הויז וואָס נבוכדנצר האָט געהאַט אוועקגענומען פון בית המקדש און זיי דאָרט אריינגעשטעלט. כורש האָט דאָס איצט אָבגעגעבען צו אידען, אַז ווען זיי וועלען ווידער אַמאָל אויפבויען דאָס בית המקדש זאָלען זיי אָט די כלי קודש באַנוצען לכבוד ולתפארת פאַר גאָט.

איצט וועלען מיר לייענען איינינע פסוקים פון די הייליגע נביאים וואו גאָט האָט אין פאָראויס פערקינדיגט, דורך וועם, און אויף וואָסאַראַ ארט ער וועט חרוב מאַכען די גרויסע שטאָלצע שטאָדט בבל.

אין ישעיה י"ג געפינען מיר אַ באַשטעטיגונג צו דער היסטאָרישער ערצעהלונג אַז די שטאָלצע שטאָדט בבל איז געוואָרען כמעט אַזוי ווי סדום, חרוב ונחרב. מיר לייענען דאָרט ווי פאָלגט:—

"און בבל, וואָס איז די צירונג פון קעניגרייכען, די שיינע און די גרויסקייט פון די כשדים, וועט זיין אַזוי ווי ווען גאָט האָט איבערגעקעהרט סדום און עמורה. זי וועט קיינמאָל ניט באַוואוינט ווערען פון דור צו דור... קיינע פאַסטוכער וועלען דאָרט זייערע שאָף לאַגערן, נייערט ווילדע חיות פון דער מדבר וועלען זיך דאָרט לאַגערן... יונגע שטרויסען וועלען דאָרט זיך אויפהאַלטען און אומריינע רוחות וועלען דאָרטען ארומטאַנצען. ווילדע קעץ וועלען שרייען אין זייערע פּאַלאַצען און שלאַנגען וועלען זיך אויפהאַלטען אין זייערע לוסטבאַרע טעמפּלען. זייער צייט איז נאָהענט און זייערע טעג וועלען זיך ניט פאַרלענגערן". (ישעיה י"ג, 19-22)

ווי וואונדערבאַר גאָט האָט אונז געגעבען אין זיין וואָרט מיט אַ צייט צופאָר, די מעטאָדע וויאַזוי כורש האָט בעלאַגערט און איינגענומען די מעכטיגע שטאָדט בבל. עס ווערט אונז אפילו אָנגעגעבען וויאַזוי כורש האָט אויסגעטרוקענט דעם קאַנאַל דורכ'ן אָבציהען דאָס וואַסער אין אַן אַנדערער ריכטונג. דאָס לייענען מיר אין ישעיה מ"ד, 27, 28, ווי פאָלגט —

"דער וואָס זאָגט צו דער טיפעניש ווער אויסגעטרוקענט און די טייכען וועל איך אויך אויסטרוקענען. דער וואָס זאָגט צו כורש ער איז מיין פאַסטוך, ער וועט פאָלקאָמען מאַכען אַלעס וואָס איך באַגעהר (דאָס אויסטריקענען פון די טייכען ווערט דאָ צוזאַמען געשטעלט מיט כורש) אַז ער וועט זאָגען צו ירושלים זי זאָל ווידער אויפגעבויעט ווערען און דאָס בית המקדש זאָל ווידער געגרונדפעסטיגט ווערען".

און אין ירמיה נ"א, 36, זאָגט אונז גאָט אויך דאָסזעלבע, נעמליך —

"אַזוי זאָגט דער האַרר, זעה איך וועל פיהרען דיין מלחמה און וועל מיך נוקם זיין דיין נקמה. איך וועל אויסטרוקענען איהר ים און איך וועל פאַרטריקענען איהר קוואַל.

און אַזוי איז עס שפּעטער געשעהן דורך כורש.

עס איז פשוט צו שטוינען ווי גאָט האָט אונז אַלע איינצעלהייטען אָפענבאַרט דורך די נביאים, אַ לאַנגע צייט בעפאָר עס איז געשעהן. אין ירמיה נ"א, 57 זאָגט גאָט: "איך וועל בעטרונקען מאַכען איהרע פירסטען, איהרע חכמים, איהרע גראַפען, איהרע שטאָדט־האַלטער און איהרע גבורים, זיי וועלען איינשלאָפען דעם אייביגען שלאָף און וועלען מעהר נישט אויפוואַכען". פונקט אַזוי איז עס אויך געשעהן, ווען כורש איז אין יענע נאַכט אריינגעקומען נאָך בבל האָט ער געפונען די מאַנגאַטען און פירסטען ביים קעניג שכור'ענדיג.

נישט לאַנג שפּעטער איז בבל אין גאַנצען חרוב געוואָרען, אַזוי אַז מ'קאָן נישט געפינען איין איינציג הויז דאָרט וואו די גרויסע שטאָדט איז אַמאָל געשטאַנען אין אַזאַ הערליכקייט. דיעזע באַשטעטיגטע פאַקטען פון פיעלע רייזענדע פון יענער געגענד צייגען אונז ווידער אַהין ווי פּינקטליך עס זענען ערפילט געוואָרען דאָס וואָס די הייליגע נביאים האָבען צופאָר געזאָגט; ענדליך זאָגט גאָט אין ישעיה י"ד, 22, 23: "איך וועל פערשניידען פון בבל דעם נאָמען און די איבערבלייבונג דערפון... איך וועל זיי אויסקעהרען מיט אַ בעזעם פון פערטיליגונג", אויך דאָס איז בוכשטעבליך ערפילט געוואָרען.

אונזערע מיסיאָנען

און אַנדערע סטיישאָנס וואו איהר קאָנט באַקומען אונזער מאָנאַטס־בלאַט "רעה ישראל" גראַטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן
27 טרופּ עוועניו

פילאַדעלפיא, פּאַ.
מר' הארי בוירגען
535 ספּרוס סטריט

פּיטסבורג, פּאַ.
רעוו. דזשאָן סאָלאָמאָן
1603 סענטראַל עוועניו

שיקאַגאָ, איללינאָי
רעוו. סאָלאָמאָן בירנבאום
316 סטענלי פּליים

קאָלומבוס, אָהייאָ
רעוו. אָסקאַר וואַנאַ
1039 איסט בראָאַד סטריט

לאָס אַנגעלעס, קאַליפ.
רעוו. ע. צימערמאַן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אַסטראַליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאָמאָנוועלטה סטריט

וואַרשא, פּוילען
רעוו. משה ניטלין
טאַרגאָווא 15, מ. 4.

ירושלים פּאַלעסטינאַ
גאָספּעל גייט, רוסישער קאָמפּאַונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פּאַריז, פראַנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דאַ־מעין עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח

VOL. XIX No. 1 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | SEPTEMBER, 1936

תשליך

(ראש השנה געדאנקען)

עס איז א מאדע בכל תפוצות ישראל אז אידען געהען אום ראש השנה צו תשליך. מ׳ווארפט אריין קרישעלעך אין וואסער אריין און מען זאגט די פסוקים וואס געפינען זיך אין מיכה ז׳ 19 און 20 וועלכע לעזען זיך ווי פאלגט:

”מי אל כמך... ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם“. ד״ה, ער, גאט, וועט זיך איבער אונז דערבארמען, ער וועט איינהאלטען אונזערע זינד און וועט אריינווארפען אין טיעפען ים אריין אלע אונזערע זינד. דו, גאט, וועסט געבען דעם אמת צו יעקב, דעם חסד צו אברהם וואס דו האסט געשוואוירען צו אונזערע עלטערן פון פארצייטען אן.

ווען מ׳שטעלט זיך אב נאכצודענקען איבער דיעזע צוויי פסוקים קאן מען באין אופן נישט דערגרונטעווען די כונה דערפון. וואס מיינען דארט די ווערטער ”תתן אמת ליעקב חסד לאברהם“. וואס איז דער ”אמת“ און וואס איז דער ”חסד“? ווען האט גאט געשוואוירען דאס צו געבען צו אונזערע עלטערן? און וואסארא שייכות האט דאס מיט אונזערע זינד?

ווען מיר וועלען דאס גענוי בעטראכטען וועלען מיר זעהן ווי וואונדערבאר דיעזע ווערטער ענטהאלטען אין זיך די גאנצע בשורה טובה פון ישוע המשיח, און נור אליין אין דעם זין קאנען מיר קלאר פארשטעהן דיעזע צוויי פסוקים.

דארט אין בראשית מ״ט, 10, ווען יעקב אבינו האט געבענשט זיינע קינדער בעפאר ער איז געשטארבען, האט ער געזאגט צו יהודה: ”לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה“. ד״ה אז דאס מלכות פון יהודה וועט אזוי לאנג דויערן ביז שילה (דער משיח) וועט קומען, און אזוי באלד שילה (דער משיח) וועט קומען וועט דאס מלכות פון יהודה אבגעטהון ווערען; און דאס איז דאך אן אונבעשטרייטבארער פאקט אין דער היסטאריע, אז פונקט דאמאלס ווען די פאליטישע מאכט איז אוועקגענומען געווארען פון מלכות יהודה, איז שילה, ישוע המשיח געקומען.

אט דאס מיינט דארט דער פסוק ”תתן אמת ליעקב“ גאט האט אפענבארט צו יעקב אבינו דעם ריינעם הייליגען אמת וועגען דער גאולה, כדי מיר אידען זאלען קיין טעות מאכען נייערט וויסען דעם אמת ווער דער הייליגער משיח איז, נעמליך ישוע המשיח וואס איז געקומען כמעט 2000 יאהר צוריק פונקט דאמאלס ווען דאס שבט (סצעפטער) האט זיך אבגעטהון פון יהודה, און ער, ישוע המשיח, איז געווארען דער גואל ישראל.

עס זענען דאך אבער דא אידען וואס ווילען איהם נישט אננעמען אלס זייער משיח, מאכען זיי יעקב אבינו׳ס נבואה פאר א שקר אז בכן ער האט אונז נים דעם אמת געזאגט, דערפאר נעמען זיך שונאי ישראל דאס רעכט צו זאגען, אז מה־דאך יעקב דער מובחר שבאבות איז א שקרן, טא וואסארא גרויסע שקרנים מוזען שוין זיין יעקב׳ס קינדער, די אידען!

אט מיט דעם אקאמפליצירען יענע אידען וואס זענען געגען משיח צוויי זאכען: ערשטענס גיבען זיי א קאנטשיק דעם גוי אין האנד אריין געגען דעם איד, און צווייטענס מאכען זיי פאר א ליגנער, גאט וואס האט געגעבען צו יעקב זיין ווארט וועגען דער אידישער גאולה, וואס זאל אוועקנעמען אלע אונזערע זינד. אט דאס מיינט ”תתן אמת ליעקב“.

און איצט וועלען מיר זעהן וואס ער מיינט מיט דעם ”חסד לאברהם“.

גאט ב״ה האט אמאל פערשפראכען צו אברהם אבינו ביי דער עקדה ”והתברכו בזרעך כל גויי הארץ“ ד״ה אז אלע פעלקער פון דער וועלט וועלען געבענשט ווערען דורך דעם זאמען פון אברהם, וועלכעם מיינט ישוע המשיח, וואס איז געקומען פון זרע אברהם, אין וועמען אלע פעלקער פון דער וועלט בענשען זיך און ווערען געבענשט. אט דאס איז א ”חסד לאברהם“ ווייל נור אוים חסד האט די וועלט בעקומען אזא טייערע מתנה אין ישוע המשיח דעם בן אברהם, אזוי ווי עס הייסט אין יוחנן ג׳: גאט האט אזוי די וועלט געליעבט אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זוהן אז יעדער וואס וועט גלויבען אין איהם זאל נישט פארלוירען געהן נייערט האבען דאס אייביגע לעבען.“

ווען א מענש ווערט אויסגעלעזט פון זינד דורך דעם קרבן המשיח איז עס נישט ווייל דער מענש האט עפעס גוטעס געטהון און געהאלפען דערצו, נייערט עס איז בלויז דורך גאט׳ס ליעבע און דורך זיין חסד.

דערפאר פארשטעהען מיר שוין וואס גאט מיינט אין מיכה ז׳: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו“, יא גאט ב״ה האט אזוי געשוואוירען צו אונזערע עלטערן, ”בי נשבעתי נאם ד׳“ (בראשית כ״ב).

איצט ווען מיר פארשטעהען שוין ווער דער אמת ליעקב איז און ווער דער חסד לאברהם איז, קאנען מיר שוין פארשטעהן וואס דער פסוק מיינט אין יוחנן א׳ 17: ”די תורה איז געגעבען געווארען דורך משה אבער דער חסד און דער אמת איז דורך ישוע המשיח געקומען“ ווייל אין ישוע המשיח איז דער חסד ואמת פערסאניפיצירט געווארען און נור דורך איהם ווארפט גאט אוועק אלע אונזערע עבירות ביז צום אבגרונד פון ים.

נאך א שטארקען בעוויז פאר אונזער בעהויפטונג געפינען מיר אין אנפאנג פון די אויבען גענאנטע 2 פסוקים אין די ווערטער ”יכבש עונתינו“ ד״ה, ער וועט באזיגען די לוסט צו זינד.

גאט ב״ה גיבט אונז דא א ווינק אז דער הייליגער משיח וועט האבען דעם כח צו באקעמפען דעם שטן וואס פארפיהרט צו זינד.

יעדער וואס גלויבט אין ישוע המשיח באמת ובתמים האט דעם כח פון משיח צו אונטערדריקען דעם יצר הרע, אזא מענש זינדיגט נישט ווי צופאר. א משיח־קינד האט מעהר קיין חברותא מיט שווארצע כחות. אפילו ווי שטארק יענע כחות זאלען נישט זיין. ישוע המשיח וואס רעגיערט אין אונז, העלפט אונז גובר זיין איבער זיי נישט מעהר צו זינדיגען ווי צופאר. אט דאס מיינט ”יכבש“, באז גען.

ווען איינער גלויבט אין ישוע המשיח וואס איז דער ”אמת ליעקב“ און דער ”חסד לאברהם“, ווערט ער א נייע בריאה (יוחנן ג׳). און מיר זיינען קינדער פון א נייעם לעבען.

די נביאים

— בבל —

מיר ווילען דא פארטזעצען — לויט ווי מיר האבען פארשפראכען אין דער פאריגער אויסגאבע פון ”רעה ישראל“ — די ערפילונגען פון די נביאים וואס די נביאים האבען אונז געזאגט אין פאר׳היניין. אין דיעזער אויסגאבע וועלען מיר איינשטודירען די נבואות וועגען בבל.

יעדער איד ווייסט דאך מסתמא וואס דער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.